

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredni dnevi in prazniki.
Inserati: do 9 petih vrst 4 K, od 20—15 petih vrst 6 K, večji inserati petih vrst 8 K; notice, poslano, izjave, reklame, preklic petih vrst 12 K; poroke, zaroke velikost 15 vrst 120 K; ženitne ponudbe beseda 3 K.
Popust le pri naročilih od 11 objav naprej.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravištevno „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knaflcova
ulica št. 8, priljubno. — Telefon št. 304.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflcova ulica št. 8, I. nadstropje
Telefon št. 34.
Dopise sprejema le podpisano in zadoščno frankovano.
Rekopisov se ne vrsta.

Posamezna številka stane 50 par = 2 kroni.
V inozemstvu 65 par = K 2.60.
Poština plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

V Jugoslaviji:	V inozemstvu:
celoletno naprej plačan . . . K 300.—	celoletno K 480.—
polletno 150.—	polletno 240.—
3 mesečno 75.—	3 mesečno 120.—
1 25.—	1 40.—

Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročnina doplačati.
Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno 10% po nakaznici.
Na samo pisemna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Rasto Pustoslemšek:

O razdelitvi naše države na oblasti.

Po načrtu, ki ga je vlada predložila narodni skupščini, bi se naša kraljevina razdelila na 26 oblasti. Proti temu projektu je vsa opozicija z edino izjemo socijalnih demokratov, a zdi se, da je tudi v vladni večini mnogo elementov, ki niso zadovoljni s takšno razdelitvijo. In ti nezadovoljniki se nahajajo tako v radikalnem, kakor v demokratskem taboru.

In pri nas v Sloveniji? Ako ne uvažujemo klerikalcev, katerih stališče je podano že v njihovem avtonomističnem programu, se zdi, kakor bi se nas razdelitev države v oblasti nimalo ne tikala.

In vendar je to vprašanje, ki bi zaslužilo, da bi ga preje vsestransko, izčrpano in temeljito proučili in proučili, predno bi se brez pridržkov izrekli za oni razdelitveni načrt, ki ga je predložila vlada parlamentu.

Vzemimo ta projekt v splošnem. Po njem se naj kraljevina razdeli, kakor, rečeno, na 26 obl. Vse te bi uživale dokaj obsežno samoupravo, ki bi bila v rokah oblastnega zbora, odnosno odbora.

Kaj se to pravi? Mesto dosedanjih pokrajinskih vlad v Bosni Dalmaciji, Hrvatski in Sloveniji naj v bodoče imamo 26 obl. uprav, torej 22 vlad več kakor doslej. Ker bo vsaka oblast imela poleg državne uprave tudi še svojo avtonomno, bo upravni aparat še bolj kompliciran in še obsežnejši, kakor je bil doslej. Treba bo nastaviti na stotine novih uradnikov, obenem pa zgraditi ali nakupiti nebroj novih poslopij za državne samoupravne urade. Stroški zato bodo znašali ne milijone, marveč milijarde, s čimer bo težko obremenjen naš državni proračun, za katerega že danes, ko še nismo vzeli v kalkulo teh bremen, ne moremo najti ravnesja.

Že danes živimo v težkih finančnih nevarnostih in kot edini izhod iz te siske se priporoča vsestranska štedenja v državnem gospodarstvu. Splošno se nasvetuje, naj se naša državna uprava poenostavi, da bo mogel upravni aparat lažje in točneje funkcionirati: predvsem pa se naj zmanjša število uradnikov, izmed katerih se naj pridržijo samo najposobnejši. Takisto se naj primerno reducirajo število ministrstev in drugih državnih uradov, sploh se naj stori vse, da državna uprava čim najcenejša. S tem bi si država letno prištedila milijone in milijarde in ob koncu

koncev bi ob sistematični štednji v gospodarstvu vendarle prišlo do potrebnega ravnotežja v državnem budžetu.

Toda naši državniki ne samo, da ne uvažujejo teh nasvetov, marveč delajo z doslednostjo, ki bi bila vredna boljše stvari, samo na to, da bi našo upravo, ki je itak vse preje kakor uzorna, še bolj komplicirali, uradniške vrste po možnosti še podesorili ter državi naložili še nova finančna bremena.

Ali so gospodje, ki nameravajo kraljevino razdeliti na 26 oblasti, pomislili, kakšen finančni efekt bo imela ta razdelitev? Zdi se nam, da o finančni plati tega načrta niso niti razmišljali, ker ne moremo verjeti, da bi se sicer mogli odločiti za projekt, ki bi v času najtežje gospodarske krize naprtl državi milijardne stroške, za katere ni niti nobenega razen idealnega pokritja.

A naša država hoče živeti, se ustaliti in konsolidirati. Tudi za njo velja stari rimski rek: »primum vivere, deinde philosophari«. Toda naši državniki in politiki tega ne uvažujejo. Snujejo neprestano nove načrte, ki so idejno morda prav lepi, imajo pa to napako, da niso zasnovani na realnih količinah. To velja tudi za projekt o razdelitvi države na oblasti. Vemo kaj je končni smoter te razdelitve: čim najpreje izbrisati vse plemenske razlike in v najkrajšem času ustvariti eno homogeno maso državljanov od Soče do Vardarja. Nesporo hvalavredno, nad vse idealno, cili kateremu bi iz vsega srca želeli, da bi čim najpreje postal kri in meso. Toda nehoti se nam vsiljuje vprašanje: Ali ni uspešnejšega sredstva za to, kakor razdelitev kraljevine na legijon oblasti, kar nam bo v finančnem oziru naložilo takšno butaro, da bomo gospodarsko desetletja jedva dihali, ali celo pod pezo tega bremena omagali?

Ali bi ne bilo umestnejše, da bi smatrali kot svojo prvo in najvažnejšo nalogo najpreje državo gospodarsko in kulturno tako okrepiti in ojačiti, da bi ne mogla nobena nevarnost ne od znotraj ne od zunaj ogroziti v njeni eksistenci? Gospodarsko krepka in na znotraj konsolidirana država, v kateri bi vladalo blagostanje in ki bi v vsakem pogledu zadovoljevala vse narodne plasti, bi bila največja opora in razsada državnega in narodnega misli. Proces narodnega uedinjenja bi se vršil naravnim putem z lahkoto, brez vsakih pretresljiv

in zapletov, končni efekt tega procesa pa bi bil za državno in narodno idejo dokaj povolnejši, kakor ako bomo skušali unifikacijo izvesti potom razkosanja kraljevine v številne oblasti, s čimer bomo samo petrificirali in povečali sedanji upravni kaos, ki je našo kraljevino že itak spravil na rob gospodarskega in tudi — povdarjamo to — idejnega propada.

Za to pa pravimo: Ne delajte v teh kritičnih časih eksperimentov, počakajte, da bo država urejena in konsolidirana ter močna dovolj, da bo lahko prenašala i nova bremena in, ako ni drugače, tudi eksperimente! Dotlej pa za boga — quieti non movere!

In to velja tudi za Slovenijo! Ne bojimo se, to naglašati na vsa usta, ker smo prepričani, da razkosanje Slovenije na ljubljansko in mariborsko oblast ne bo niti za joto pospešila procesa unifikacije, nač na znova oživilo, da, naravnost ko-

dificiralo naš kranjski in štajerski akompanizem, ki smo ga po prevratu vendar že smatrali za premagano stališče.

Z razdelitvijo Slovenije delovati za unifikacijo pomenja torej toliko, kakor izganjati hudiča z beč cebubom.

O ogromnih stroških, ki so nujno zvezani z ustnovitvijo mariborske oblasti, niti ne govorimo, opozarjamo samo na vest iz Maribora, da išče tamkaj vlada poslopje za oblastne urade s 100 sobami. Ta vest govori debele knjige...

Zato podpisujemo z obema rokama mnenje hrvatskega demokrata dr. Milana Rojca v »Riječi« z dne 17. t. m. »Držim, da bi se Slovenija imela urediti kao jedna oblast sa sjedištem u Ljubljani,« ker smo naziranjia, da nam ni treba biti bolj papeški kakor papež ali v našem konkretnem slučaju bolj hrvatski kakor Hrvatje sami!

Muslimansko vprašanje v Bosni.

Naš nemški prijatelj Herman Wendel je priobčil v listu »Frankfurter Zeitung« precej obsežen članek o muslimanskem vprašanju v Bosni. Iz članka podajamo oni del, ki premotriiva muslimansko vprašanje v Bosni kot socijalno vprašanje. Wendlova temeljitost v jugoslovenskih zadevah se pojavlja, kakor vedno, tudi v tem članku. Zato na morejo njegova izvajanja, sloneča na lastnem opazovanju in izvirajoča iz globokega umevanja jugoslovenske duše, pripomoči v obilni meri k širokemu spoznavanju bosanskih razmer in izpodbiti tla obilno deloma vedoma deloma nevedoma raztresenemu napačnemu razlaganju raznih bosanskih posebnosti, tako tudi glede agrarne reforme.

Herman Wendel piše:

»Bolj nego kulturni in verski problem je muslimansko vprašanje v Bosni socijalno vprašanje. V turških časih so bili Mohamedanci vladajoči razred na sploh in v 19. stoletju je pripadalo muslimanskemu begu ali agi vse zemljišče, katero, na drobno parcelirano, je obdeloval krščanski kmet za visoko najemnino v naravnih, z roboto in veliko obveznostjo. Brezvestno izkoriščanje kmetov s strani begov je bilo globokejši vzrok za bosanske vstaje, v katerih so zlasti pred letom 1878. goreče vasi pogostoma ožarile nebo, in Avstro-Ogrska je dobila od berlinskega kongresa mandat za uravno Bosne in Hercegovine z izrečnim nakazilom, da je njena prva naloga odprava neved-

nega in negospodarskega srednjevškega agrarnega sistema. Ali deloma da po starem habsburškem načelu: »divide et impera« z razcepitvijo prebivalstva v muslimane, pravoslavne in katolike, zadržati nastanek skupnega jugoslovenskega narodnega čustva, deloma ker se je dunajska malomarnost najugodnejše opirala na obstoječo gosposko plast, je prišla avstro-ogrška politika do brezpopojnega negovanja Mohamedancev. Avstro-Ogrska je gradila mošeje za mošeje, postavljala upravna poslopja, kakor sarajevsko posvetovalnico, v mavriškem slogu, je rešila vakuf, cerkveno zemljišče, za islamsko duhovščino, je organizirala družinsko pravo, šerjatsko zakonodajo, je držala muslimane v 90% analfabetov v nevednosti in pustila predvsem razmerje med begom in kmeti skoraj nedotaknjeno. Profesorja Grünberga vzpodbujevalni spis o agrarnem sistemu in problemu zemljiške osvojitve v Bosni in Hercegovini je razkril v podrobnostih, na kako nesramen način je donavska monarhija delovala na polju osvoboditve kmetov in kako malo kulturnega dela jevresnici storila v okupiranih provinciah. Ko je v novembu leta 1918 zavibrala nad Sarajevom in Mostarjem rdečo-višnjevo-bela zastava, je bilo na njej zapisano: »Zemlja onemu, ki jo obdeluje!« in zgodovinskemu smislu vsega prerzvala sledeč, je odpravila med tem z ustavo iz jun. 1921. potrjena naredba regenta Aleksandra iz febru-

arja 1919. kmečko razmerje z eno samo peresno potezo. Poleg brezdvomnih kmečkih posestev s površino nad 600.000 ha so tudi zemljišča mogoče s površino 50.000 ha, na katerih vladajo razmere, slične kmečkim, in končno begluki v skupnem obsegu okroglo 100.000 ha, ki so svobodna zemljiška posest, na kateri beg sam gospodari ali pa jih daje istotako v najem. Spočetka samovoljno se oproščujoči kmetje pa so brez juridično izso-lane zmožnosti v presojevanju različnih posestnih oblik odrekli plačilo haka, t. j. natemnine, povsodi in so se polastili vse zemlje, katero so obdelovali. Bolj nego okoli principa odškodnine, priznane begom za razlastitev kmečkih posestev, se suče spor okoli postopanja z begluki pri agrarni reformi. Poleg velikih posestnikov, ki razpolagajo z 200, 300 in celo 500 kmečkimi posestvi, je sestavljena masa muslimanov iz revežev, malih kmetičev, kramarjev, rokodelcev in tudi kmetov. Za 95% vseh muslimanov se ni treba strašiti pred nikakovo agrarno reformo. Ali socijalne razlike, ki jo loči od begov, se masa muslimanov zaveda tako malo, kakor nacionalne skupnosti, ki jo veže s krščanskimi Jugoslovenci. Za nje obstoji samo verska vez. Vprašani kaj so, odgovarjajo: Turki, t. j. mohamedanci, v novejšem času odgovarjajo neposredno: Mohamedanci. Na alarm: Islam je v nevarnosti! se zbirajo brezpopojno okoli svojih hodž in svojih begov, ki jim veljajo za rojane politične voditelje in ker more politična zveza, »Jugoslov. musul. organizacija« šteti v svoje vrste takorekoč zadnjega muslimana, tvori v istini znatno moč. Pri volitvah v konstantno preteklega leta je glasovalo od 331.051 volilcev 111.008, torej celotna tretjina, za njo in s 24 mandati je ta organizacija odločno najmočnejša stranka v deželi.

Pakt s to silo se je zdel pri zgradbi ustave premeteno računajočemu ministrskemu predsedniku Pašiću primernejši nego sedaj samo še neuspeh obetajoči poskus, da bi odbil široke mase muslimanov od njihovih begov. Muslimanski klub z dijem Snahom in dr. Karamich-medovićem je stopil v vlado in — šala svetovne zgodovine! — v glavnem s pomočjo sedaj še anacionalnega elementa je bila spravičena pod krov ustava, ki je zapečatila nacionalno enoto srbsko-hrvatsko slovenskega naroda. Ali ker cena, ki jo je plačal Beograd, predhodna odškodnina 300 milijonov dinarjev za razlašene posestnike nekdanjih

Ant. Adamič:

Žan.

(Konec.)

Ob palci in s temnimi očali se je Žan nekega zimskega dopoldna pojavil v pisarnici. Delati se mu ni zahotelo, zato je rajši zopet odšel. Ljudje so se zvedavo ozirali za njim, ko se je trudoma pomikal po cesti; sklepali so roke in ga pomilovali.

Drugi dan zopet je priromal v urad. Nekaj časa se je sklanjal nad spisi, brisal je očala in bral na glas. Opoldne je odšel, kot drugi.

Po tolikih mesecih! Človek bi že kmalu pozabil branja, je potolžil ženi.

Nikar se ne ukvarja preveč in takoj početkom. Pazi na svoje oči, je svarila žena.

Peti dan je prišel ves vesel in živahen domov. Ženi je povedal na uho kot veliko skrivnost: — Ves dan je videl jasno in določno. Da bi le tega bleščečega snega ne bilo.

Odšel je v mesto k specialistu. Po noči se je vrnil dobre volje. Komaj je stopil v sobo, že je ugasil svetiljko. Potem je razlagal v temi:

— Prav nikake nevarnosti ni. Paziti moram — in glavno: luč mi škoduje.

Zvečer ne smem čuti, ne brati ne pisati. Oči morajo počivati. Po dnevi temna očala! Imam nova, veš. Očesni živec je menda slab. Ampak brez strahu! Prav nobene nevarnosti ni, le čuvati se moram in prav skrbno. — Lenka, lahko si zadovoljna z menoj...

Alenka je bila zadovoljna z njim — ves mesec. Mož je živel solidno: prav nikamor ni zahajal. Izprosil si je bil nadaljni dopust. Preždel je doma. In res: oči so se boljšale. Tudi specialist v mestu je to potrdil. Žanu se je vračala dobra volja in — dolg čas.

Žan je očala — že odlagal, begal je po sobi ves nemiren in neki večer je moral po nujnih opravkih iz hiše... Drugi večer zopet, tretji zopet itd. itd. Žena ga je zaklinjala, on pa je govoril smehljaje:

— Saj se oborožujem z očali! Veruj mi: prav nič ne čutim, vidim prav dobro. Nič ne govorim, samo poslušam, da zvem kaj novega. Veš, kadar se mi ga nekoliko zamegli, — se takoj dvignem; tedaj pa — hajdi domov! Saj nisem bedak...

Ni je imela žena prav nobene moči do njega. Njegova lahkomišelnost in tuma jo je že zmutila, zaslužnjila.

Žan je odšel z ženo k prvi plesni veselici. Hotoma je pozabil očala doma; z očali se vendar ne pleše! Početkom je posedal med starejšimi gospodi v stranski sobi. Ni strpel; orkester ga je zvalil v dvorano kaj kmalu. Že se je pridružil čakajočim plesalcem pod lestencem, v sredini. Marsiktero žensko oko ga je očignilo proseče, izživajoče... Hipoma se je okrenil, podrsal k svoji baš sedeči ženi in jo zasukal v gibajoče se kolebar. Branila se je, hotela se mu je izviti.

— Kaj nisi obljuboval in se zaklel, da ne boš plesal?

Kot je ne bi slišal; zavrnil je krug in se — že poklanjal drugi...

Žan je poziviljal ples. Vse se je radovalo.

— Žan je zopet naš! Žan pleše! Pa so dejali, da je bolan...

Neumorno je plesal in se opravičeval, oproščal zaradi svoje, nekoliko še okorele noge.

Četvorka, četvorka! Žan jo je vodil in vodil jo je sijajno. Njegov finale! Razposajen vik in smeh; prek stolov se skakali, zašli so skoro na cesto. Še nekaj vedno mladih gardem so zadrevili in pritegnili v prhteč se vrtnice!

Med odmori je Žan pil in pel. Glas mu je bil še vedno čist in prožen. Vrt-

stila so se popevke, zdravice; kozarci so zvenketali itd.

Dame volijo! Žan je plesal dostojanstveno kot general: Zvezd, pentelj, rož...! Že so mu jih pripenjale na plača. Vzlic njegovi nekoliko otrdeli nogi so se plesalke pulile zanj.

Žena je sedela bsamljena in si grizla ustnici. Povrh vsega je še pozabil na njo... Odšla je v postransko sobico in čakala, čakala... Odšla je nekikrat k njemu, ga prosila, rotila, da bi šla domov, — on pa je bil gluh. S skrbnimi očmi je zasledovala vsak njegov korak. Tsenoba ji je legla na prsi.

Že v pozno jutro, med radikimi plesalci je Žan — zdajci spustil plesalko... Dekle se je opoteklo na stol. On pa je krilil tipal z rokami po zraku, omahoval je kot pijan. Bledega, skrenjenega obraza je trepal z očmi v bleščeči lestenece. Potem je zakričal. Žena je prihitela in prestregla padec... Godba je prekinila, pospravila, dvorana se je spraznila.

Žena je kot otroka, držeč ga obkoli pasu, peljala svojega moža domov. On je jadikoval, da ne vidi prav čisto nič. Tešila ga je, da je, da še trda tema, četudi je že pozno v jutro...

Doma se je vrgel na posteljo. Trepetala je po vsem životu.

— Prižiži luč!

— Saj že gori...

— Moj Bog... Kje?

Planil je s postelje in se boril z rokami. Popeljala ga je za roko k mizi.

— Tu je luč... Ne vidiš? Tudi ona se je vsa tresla, jok jo je dušil.

Gledal je — preko svetiljke široko razprtih vek. Iz očesnih duplin mu je bleščala motna, mokra belina, preprežena s tenkimi krvavimi žilicami. La v vnanjem kotu desnega očesa se je tupat-popat pojavila šarenica in zopet tonila nazaj...

— Tema...! Ne vidim...! Glava me boli, — razletela se mi bode!

Kričaje se je zgrudil. Alenka, slabotna ženska, ga ni mogla dvigniti. Klicala je na pomoč boga, soseda, Zaman; ni čul nihče... Sesedla se je k njemu na tla in mu močila lice s solzami.

— Glava, glava, moja uboga glava... je hropel venomer. Potem se je nekoliko vpojoil. Ona se je dvignila in je, zaklenivši vrata za seboj, hitela po zdravniku.

Zdravnik je prišel takoj. Vbrizgnil je možu pomirjevalno takodino. Nato so ga položili na posteljo, kjer je kmalu zaspal.

kmečkih zemljišč, in odredba, ki izločuje begluke iz agrarne reforme, ni bila baš neznatna, je razsrdila mnoge Srbe zlasti radi preokrenitve agrarne politike v prilog begom. To razjarienost so občutili muslimani tudi v raznih nepostavnostih s strani oblasti. Med pristajali jugoslovenske muslimanske organizacije se je širila pritožba, da muslimani v Beogradu sede v vladi, v Bosni pa se vlada proti njim.

Pot za priklopitev muslimanov k jugoslovenski kulturni družbi vodi po dolgem in vstrajnem prosvetnem delu povsem drugačne vrste nego je bila avstro-ogrska povrsnost. Duševno in gospodarsko dviganje muslimanskih mas potom šol, cest in železnic je predpogoj. Mala

plast, zlasti mladina, ki je zadnja desetletja prišla s tujih vseučilišč, je to priklopitev že dobila. Ako se imenujejo deloma Hrvatje, deloma Srbi, vzbujajo vendar: označba muslimanske stranke namenoma za »jugoslovensko muslimansko organizacijo«, izjava njihovega voditelja Sahiba Korkuta Effendija: »mi smo odkritosrčni Jugoslovenci in Beograd je nam jednako blizu kakor Zagreb« ter še nadaljni drugi znaki upanje, da se pri svojem moralnem dvigovanju do narodne zavesti muslimanov ne ustavijo na stranski poti srbstva ali hrvatstva, marveč da takoj proderejo do jugoslovenstva.

Deželni odbor in posvetovalni odbori v Julijski Benečiji.

Jugosloveni sodelujejo.

Trst, 20. novembra. Podpisani so, kakor poročajo iz Rima, dekreti za sestavo deželnih odborov na Goriškem in v Istri. Dekreti obsegajo število članov deželnih odborov in njihovo kompetenco. Istrski deželni odbor šteje 15 članov, goriški pa 11. Za predsednika istrskega deželnega odbora je imenovan senator Chersich, za predsednika goriškega odbora dr. Pettarin. V obeh deželnih odborih je večina italijanska, dasi je deželna večina jugoslovenska. Stari, po Avstriji podedovani greh. Tudi pod Avstrijo je vladala na Goriškem in v Istri krivica, ker so imeli večino Italijani.

Posvetovalni odbor za Julijsko pokrajino je imel včeraj na generalnem komisijskemu svojo ustanovno sejo. Navzoči so bili skoro vsi poslanci senatorji in zastopniki gospodarskega sveta. Otvoritev govora je imel gen. civ. komisar Mosconi, poudarjajoč potrebo obsežnega delovanja, ker je rešiti polno nujnih vprašanj. Določeni so 4 odseki: Juridično - upravni, gospodarsko-trgovski, finančni in pomorsko - pristaniško - železniški. Ustanovi se še šolski odsek. Imenom komunistov se je izrekel proti sodelovanju njihovih zastopnikov. Jugoslovenski poslanci so bili vsi navzoči. Med splošno pozornostjo in globokim molkom je pričel govoriti dr. Wilfan, izjavljajoč, da je v posvetovalnem odboru nekaj dobrega, ker je to prvi korak, da se preneha s sedanji sistem in se čuje glasovi ljudstva in njihovih zastopnikov. V posvetovalnem odboru so Italijani in Jugoslovenci in tako je dana možnost kontrole ali opozicije in mož-

nost sodelovanja pri določitvah o tako potrebnih stvareh za vzpostavitev naše pokrajine. Pričakuje resnega sodelovanja na obeh straneh in uspeha. Nato naglasa dr. Wilfan, da se postopa z Jugoslovenci v vsakem oziru tako, da je to v osterm nasprotju z obljubami. V posvetovalnem odboru Jugoslovenci niso zastopani primerno po svojem številu in po realnih potrebah. Prosi sen. Mosconi, da stori vse potrebno, da se število jugoslovenskih odbornikov zviša, kajti med Jugoslovenci so državljani, ki lahko mnogo store po svoji kompetenci. S to rezervno in z nado, da se ta želja izpolni, recimo tekem enega meseca, bomo nadaljevali s sodelovanjem. Imenom socialistov se je izrekel za sodelovanje dr. Puecher. Odgovarjal je senator Mosconi, rekot proti dr. Wilfanu, da imajo Jugoslovenci v desetih člani v posvetovalnem odboru in v odsekih dovolj zastopstva. Ako bi se pa izkazala kakšna posebna potreba za vstop še kakšnega njihovega člana, ni nasprotov tistvarnemu koncilijantnemu premotiviranju.

»Edinost« poroča, da je izmed 12 članov, ki jih je imenovala vlada, samo en Jugosloven, namreč deželni šolski nadzornik Mateičič, tako da je v komisiji s poslanci vred samo 6 Jugoslovenov proti 31 Italijanom. V tehnične odseke je vlada poklicala tudi samo enega Jugoslovena. Z Jugoslovenci se postopa skrajno žaljivo. Dr. Wilfan je dal vladi čas, da popravi krivico, ako hoče, da bo v »parlamentu« Julijske pokrajine moglo sodelovati zastopstvo ogromne večine prebivalstva.

Politične vesti.

Politični klub JDS ima svoj seštanek v petek dne 18. novembra ob pol 9. zvečer v tajništvu JDS. Narodni dom I. Ob 8. uri je ravnomat seja odbora političnega kluba. Odborniki so vabljani, da se udeležijo seje točno, člani pa sestanka točno in polnoštevilno.

Konferenca samostojne kmetijske stranke v Ljubljani. Vodstvo SKS je včeraj dopoldneva z ozirom na vladačo politično krizo sklicala konferenco širšega strankinega odbora v dvorano Mestnega doma. Konferenca se je udeležila okoli 200 delegatov iz vseh krajev Slovenije. Rezultat konference je bil v političnem oziru zanimiv in poveljen, kajti zaupniki so z velikim zanimanjem zasledovali razvoj debate in soglasno odobrili politično taktiko strankinega vodstva. Poljedeljski minister g. Ivan Pucelj je v poldrugi uro trajajočem govoru podal jasno sliko o sedanjem političnem položaju. K njegovemu poročilu se je razvila dolgotrajna in živahna debata o vseh možnih tekočih vprašanjih, ki zanimajo naše kmeta. Opažati je bilo, da naš kmet sedaj z velikim zanimanjem in skrbno zasleduje vse politične dogodke. Kmet

Odhajajo je zdravnik govoril o zrahljanih, uničenih živcih. Glede oči bode pa pač moral v bolnico, je pristavil pomislivo in se poslovil.

Če ti je usojeno, ti je usojeno. Ze od rojstva! Saj Zana ni veliko preplil in pomočeval. — Le nekoliko... Bil je pač še mlad, lep in veseljaški človek; nikakor pa ne tak, da bi se smelo kazati za njim s prstom, češ: — glejte ga! Koliko jih je: — ostudnih pijancev, žganjarjev, ponočnjakov, brezstidnih babjakov! Še v sivih letih so za pokoro sosesi. Zana pa je strlo tako zgodaj... Podedovano? Nihče ni vprašal. Nekoliko nevednosti, lahkomišelnosti, največ pa — usoda... Verujte! Pomislite na njegovo nogo...

Zanu je bilo usojeno, on pa tega ni hotel pripoznati... Zato je divjal, bezmel...

V bolnici niso opraviili ničesar. Besnost se ga je lotevala vedno bolj pogosto. Hrepenel je po svetlobi, obupan si je mešaril roki in rjovel. Morali so mu roki zvezati. Bil je z glavo in z nogami okoli sebe, — morali so ga krotiti s silo.

In ko ni bilo nobene pomoči več, so ga odpeljali svezanega v — Steinhof pri Gradcu...

Propadal je strahovito hitro. Za dva meseca je krenil Zana iz brezdanja...

Sprejedalet je v njegove oči so ugledale jarko, nemirljivo, veliko svetlobo...

Ma jih stane milijone, toda se rentira. Mi pa ne moremo plasirati niti enega demantja v inozemskem tisku. Mi sploh nimamo nobenega zastopnika tiska v inozemstvu. Zato ni čudno, da se je velik del evropskega tiska zavzel za Albanijo. Diplomacija in tisk sta danes kompenzacija, brez katerih harmoničnega dela in izpolnjevanja ne more napredovati nobeno podjetje v zunanji politiki. Z ozirom na vse to ni čudno, da imajo naši vojaški uspehi negativne rezultate. Imamo najzanesljivejšo vojsko, kakršne ni na svetu. Moremo se meriti celo z nekaterimi velesilami, kaj se le z arnautskimi banditi. Toda kadar je naša vojska orodje v rokah naše diplomacije, potem mora doživeti svoj nekrvavi poraz.

Sušak proti ustanovitvi primorske oblasti v Karloven. Na Sušaku se je vršilo zborovanje zastopnikov vseh pomorskih, gospodarskih in kulturnih organizacij glede nameravane ustanovitve primorske oblasti v Karloven. Zborovalci so soglasno sklenili, da mora biti sedež te eminentno prim. oblasti na Sušaku, ker to zahtevajo prometni, gospodarski in kulturni interesi nove zasnovane oblasti.

Italijanski časopisje o izolaciji Japonske v Washingtonu. »Corriere della Sera« priobčuje od svojega posebnega poročevalca na razorožitveni konferenci, Luigi Barzinija brzojavko, ki pravi: Hughesove besede so imele na zborovalce nepopisen utis. Imenovanje vsake posamezne vojne ladje se je zdelo vizija fantastičnega konca vseh vojnih pomorjak. Delegatom je zastajal dih. Prince Jokugawa in baron Kato sta bila kakor bronasta kipa. »Giornale d'Italia« pa prinaša nastopni komentar: Takoj v prvi seji so morali japonski zastopniki občutiti, da stojijo sami nasproti strašni koaliciji močnih nasprotnikov. Zgodil se je čudež. Anglojanski blok se je uresničil. Japonska je brez vojevanja izgubila vojno in z njo hegemonijo v vzhodni Aziji. Komentarja k temu komentarju pač ni treba.

Češko-slovaški ministriški predsednik posredoval v albanskem vprašanju. »Petit Parisien« poroča, da je poslal dr. Benč Leonu Bourgeoisu brzojavko, v kateri zatrjuje, da je jugoslovenska vlada v albanskem konfliktu zavzemala korektno stališče in izraža upanje, da se bodo nastale težkoče odstranile.

Kaj zahtevajo češki Nemci? Češki Nemci stoje v najostrejši opoziciji proti č. s. vladi. A zakaj? Na to vprašanje odgovarja »Prager Tagblatt« tako: »Kaj zahtevajo nemški poslanci od č. s. vlade in parlamenta? V zastopništvu ljudstva izročeni predlogi naj se jim prevedejo v jezik, ki jim je razumljiv. Parlamentarne pisarne naj izdajajo svoja poročila tudi v nemščini. Ministri, predsedniki odsekov in predstavo parlamenta naj govorijo tako, da jih bodo razumeli tudi nemški poslanci. Izjave narodne skupščine naj se izdajajo tudi v nemškem jeziku. To so zahteve nemških poslancev, to je kos listega irredentizma, ki ga goje zastopniki štirih milijonov državljanov.« — Ko so v bivšem avstrijskem in ogrskem parlamentu zahtevali slovanski poslanci isto v slovanskem jeziku, so bili zavračani z zasmehom prav do zadnje dobe. Samo govoriti smo smeli Slovani v svojih jezikih, a Nemci jih niso poslušali. Zdaj jim Čehi vračajo milo za drago, a glejte, zdaj proglašajo »Prager Tagblatt«, da je bilo vedenje Nemcev v avstrijskem in ogrskem parlamentu krivično! Zdaj proglašajo za krivično ono, kar so branili z vso strastjo celo stoletje, zdaj, ko nimajo več moči, da bi staro krivico obnovili. A obnovili bi jo takoj, če bi jo le mogli!

Obnoveitev diplomatskih odnošajev med Zedinjenimi državami in Nemčijo. Predsednik Harding je imenoval komisarja Ellis Dreseka za odpravnika diplomatskih poslov v Nemčiji.

Avstrijski tiskovni atašej. Z Dunaja poročajo, da bo imenovala vlada te dni pri svojih poslanikih v Pragi, Beogradu, Varšavi in Bukarešti posebne tiskovne atašaje.

Izmogzana Georgija. Iz Carigrada poročajo, da so boljševiki v Georgiji naložili prebivalstvu nove ogromne davke in natura. Tako morajo 1. decembra oddati 500.000 veder vina, raznega sadja, mesa, mleka, krompirja in raznih drugih pridelkov za prehrano okupacijske boljševiške vojske. Kdor bi se protivil, ga zadene zelo ostra kazen več mesecev ječe in velika globa. Georgiji so naložili boljševiki trgovski tribut 40 milijard. Radi tega industrija v Baku in Azerbejdžanu ne deluje več. Iz Perzije so bili došli razni delavci, katerim so obljubljali na mesec 150.000 rubljev v sovjetskih bankovcih, ali ti delavci so se kmalu naveličali in odšli. Mesto Baku bo kmalu zapuščeno, ako bodo boljševiki še nadalje tako kruto ravnali s prebivalstvom kakor doslej.

Pruski ministriški predsednik o položaju Nemčije. Pruski ministriški predsednik Braun je imel v Mülheimu govor o političnem položaju v Nemčiji. Med drugim je izjavil, da je izguba gornejlezijskih krajev za Nemčijo zlasti v gospodarskem oziru zelo velika. To izgubo so zakrivali oni krogi, ki so odgovorni za vojno politiko. Nasprotniki Nemčije uvidevajo, da rimenijo nemogoče zahtevati od Nemčije smrt angleške, francoske in ameriške izvozne industrije. Nadalje je izjavil, da se mora spremeniti razmerje državnih uradnikov do republike. Koalicija strank je bila absolutna potreba zdrave pameti. Meščanska vojna bi pomenila popolno uničenje Nemčije.

Iz naše kraljevine.

Smrt novinarja. V Osijeku je umrl urednik »Hrvatske Obrane« Ljubojko Dluštuf. Svoječasno je bil učitelj ter kot tak služboval v Rumi in na Sušaku, pozneje pa v Bosni. L. 1910 je prevzel glavno uredništvo »Hrvatske Obrane«, ki jo je urejeval do smrti. Deloval je tudi literarno.

Mladinska policija. Po naredbi ministrstva za notranje stvari se je v Beogradu osnovala mladinska policija, ki ima nalogo zbirati vso propadlo dečo, proučevati njene prestopke in jo odposiljati v poboljševalnice. Za nadzorovanje mladinske policije je določen Spasoje Antič, ki mu je že v prvem poslovanju uspelo zbrati okoli 20 otrok, preiskati njihove prestopke ter jih poslati v novoustanovljene mladinske postaje, kjer so otroci očiščajo in na novo oblaščo. Taka deca v starosti od 12. do 15. let dobi na teh postajah popolnoma novo lice. Od 20. ni niti enega, ki bi ne bil že desetkrat kaznovan radi malih tatvin. Mnogo pa jih je, ki so zakrivila že do 50 tatvin. Nadzornik Antič je odredil, da se vsi otroci odposiljejo v poboljševalnice.

Stanovanjska uredba za vso državo. Zagrebški »Večer« poroča iz Beograda, da je demokratski klub razpravljal o ureditvi stanovanjskega vprašanja po vsej državi, kakor jo je klubu predlagal minister za socialno politiko dr. Kukovec. Na podlagi načrta ministra dr. Kukovca bi imeli hišni lastniki pravico odpovedati stanovanja, vendar bi pa bila tudi ta pravica omejena. Popolno svobodo razpolaganja bi imeli samo s poslovnimi prostori, skladišči itd., kakor tudi s stanovanji, za katere se plačuje nad 2000 dinarjev letne stanarine. Demokratski klub bo nadaljeval razpravo o tem vprašanju. Nova naredba naj bi stopila v veljavo s 1. aprilom 1922.

Naše himne. Pod tem naslovom piše sarajevska »Večernja Posta«: Mi se ne poznamo in se ne ocenjujemo, kakor bi bilo treba. Za vrgled vzemimo samo naše plemenske himne. Ali ne pristojajo »Bože pravde« bolj Hrvatim,

Neodrešena domovina.

O izvrševanju odvetniškega poklica v Julijski Krajini. S kraljevim odlokom »zakonom« z dne 25. septembra 1921 št. 1373 se je uredilo izvrševanje odvetniškega poklica v novih pokrajinah (Julijski in Tridentinski Benečiji). Objavljamo v naslednjem tiste določbe, ki zanimajo našo širšo javnost in pred vsem strokovne kroge. V glavnem veljajo nadalje določbe starega avstrijskega odvetniškega reda. Za vpis v odvetniško zbornico je potrebno seveda pred vsem italijansko državljanstvo. Čl. 2 dodaja k temu dobesedno: »Tisti, ki imajo domovinsko pravico v kaki občini novih pokrajin so enakopravni z italijanskimi državljani do tedaj, dokler ne izvršijo opcijske pravice za drugo državljanstvo.« Nadalje je potreben za vpis doktorat prava dosežen na kaki italijanski univerzi. Čl. 12 dodaja k temu dobesedno: »Enakovreden doktoratu prava doseženem na kaki univerzi starih pokrajin v kraljestvu je, v kolikor gre za učinke predstojčega zakona, doktorat prava dosežen na kaki univerzi bivšega avstrijskega cesarstva.« Enakovreden doktoratu prava doseženem na kaki univerzi starih pokrajin v kraljestvu je, v kolikor gre za učinke predstojčega zakona, doktorat prava dosežen na kaki univerzi bivšega avstrijskega cesarstva. Ta odlok ali zakon, kakor se ga za spremembo imenuje v istem členu, je stopil v veljavo dne 27. oktobra 1921. Kdor torej do 27. oktobra 1922 doseže doktorat na kaki univerzi bivšega avstrijskega cesarstva (v pošte pridejo Gradec, Dunaj, Praga, Inomost, Krakov, Lvov, Crnovice), temu ne bo treba notificirati izpiztov na kaki italijanski univerzi. Besedilo člena 12 bi znalo zbuditi dvome glede ljubljanske univerze, ker je nejasno (Univerzita dell'ex impero austriaco). Verjetno je, da se bo za študije izvršene na tej univerzi zahtevalo notifikacijo. Za zahtevko univerzo vella to brez drugega. Praksa odvetniških kandidatov je skrajšana na 4 leta in sicer 1. sodnijsko leto in 3 leta pri kakem odvetniku. Tisti kandidati, ki bodo dopolnili 4letno prakso do 27. aprila 1922, ne potrebujejo sodne prakse. Najtežje je bilo vprašanje pripustitve odvetnikov iz stare Italije v nove pokrajine. Znano je, kako izobilje na »avvocati« vlada v Italiji in naravno je, da so se odvetniške zbornice novih pokrajin odločno protivile tej pripustitvi. Njihov odpor je bil uspešen. Brez daljšega smejo izvrševati svoj poklic le tisti odvetniki iz starih pokrajin, ki od 1. januarja 1921 stalno prebivajo v novih pokrajinah bodisi vsled službe, bodisi vsled preselitve svoje družine, s katero živijo, končno tisti, katerih rojstni kraj leži v novih pokrajinah. Drugi odvetniki iz stare Italije, ki bi se hoteli preseliti v nove pokrajine morajo položiti odvetniški izpit in, če do 27. aprila 1922 ne dovršijo 4 leta odvetniške prakse, absolvirati enoletno sodno

ki se od nekda pravljajo in so »pravda«, dočim bi mogli prepuustiti svojo »Lepp« domovino« Slovenecem, ki bolj ljubijo svojo rodno grudo nego vsi ostali Jugoslovenci svojo. Slovenci pa morajo mirno dušo prepuustiti »zastavo slave« s puško, ki govori, bratom Srbom.

Spominska plošča srbski vojski v Splitu. V nedeljo, 20. t. m. so v Splitu slovesno odkrili spominsko ploščo na onem kraju pristanišča, kjer je pred tremi leti pristal parnik, ki je pripeljal v Split prvi del srbske vojske pod poveljstvom takratnega majorja Stojana Trnokopovića, sedanjega komandanta žandarmerije v Dalmaciji.

Naše zlato in srebro za Italijane. Dalmatinski listi poročajo, da so italijanske oblasti v Zadru zaplenile te dni 1200 kg srebra, iztihtapljenega iz naše države. Po poročilih iz Zadra vtihtapljajo Ličani tedensko do 200 kg zlata in srebra. Srebro kupujejo v Zagrebu in Gospiću. Ali naše oblasti res ne morejo preprečiti te škandalozne trgovine?

Draginja v Splitu. Na splitskem trgu so nastopne tržne cene: govedina kg 26—36 K, jagetina 30—32 K, telatna 23—34 K, suho svinjsko meso 70 do 80 K, riž 25—36 K, bela moka 18 do 19 K, kislo zelje 20—24 Z, komad salate 4—6 K, svinjska mast 76—80 K, olje 170 K, sladkor 52—60 K, sir 100 K, jajce komad 4 K, mleko 110 K.

Zidanje hiš v Zagrebu. Zagrebški mestni stajbeni urad je dal od začetka t. l. pa do 15. t. m. nastopna gradbena dovoljenja: 22 trinadstropnih, 13 dvonadstropnih, 62 enonadstropnih in 135 pritličnih hiš, 30 manzard, 9 tovarn, 41 obrtnih poslovnice in 41 skladišče. Za prizidavo: 2 štrinadstropne, 10 trinadstropnih, 18 dvonadstropnih, 17 enonadstropnih, 1 pritlično, 2 manzardi, 1 tovarne, 1 obrtno poslovnico in 1 skladišče. Za prizidavo: 3 trinadstropne, 3 dvonadstropne, 11 enonadstropnih, 19 pritličnih in 2 manzard. Poleg tega je prijavljenih 66 novih dvorišnih zgradb, 12 začasnih barak in 136 adaptacij.

Kljub tem omejitvam se lahko računa s tem, da se bo število italijanskih odvetnikov v novih pokrajinah v kratkem zelo pomnožilo.

Kako naj si to tomažimo? Iz Trsta nam pišejo: Zagrebška Zavarovalna družba »Croatia« je prepuustila svoj delokrog, ki ga je imela v Julijski Krajini zavarovalni družbi »Assicurazioni Generali« v Trstu. V nekoliko dneh bodo dobili tudi Julijski Slovenci in Hrvati, ki so se bili zavarovali pri »Croatiji« v mnogih slučajih le radi tega, da podpirajo slovansko podjetje, obvestilo, da so od 24. oktobra naprej zavarovani pri »Assicurazioni Generali«. Na tem ne bi bilo nič slabega, kajti razumljivo je, da pri današnjih razmerah, pred vsem radi valutnega razmerja zavarovalno društvo s centralo v Zagrebu ne more vzdrževati podružnice v Trstu. Toda Julijski Jugoslovenci si snujejo lastno, samostojno, vzajemno zavarovalnico proti ognju. Predpriprave so dokončane in nova zavarovalnica ima začeti s svojim delovanjem dne 1. januarja 1922. Znan nam je, da se je pri osnivanju nove, lastne zavarovalnice računalo s tem, da bo ta prevzela dosedajni delokrog »Croatije« in da je pripravljali odbor za novo zavarovalnico že davno stopil tozadevno v stik s »Croatijo«, znano nam je tudi, da je bilo centralno vodstvo »Croatije« v Zagrebu obveščeno od ene najuglednejših oseb med Julijskimi Slovenci o vseh teh pripravah in naproseno, naj bi jih vpoštevali. A kljub temu je vodstvo »Croatije« storilo ta korak, ki bo utegnil imeti dalekosežne posledice. Vse kulturno in gospodarsko delovanje Julijskih Jugoslovenov je vsled nenaravnih razmer paralizirano, le po težkem in dolgem trudu lahko zabeležimo kak mal uspeh; s svojo znano živavostjo in pogumno podjetnostjo so si zasnovali lastno narodno zavarovalno podjetje, podrobne predpriprave so končane, nameravano podjetje ima pričeti s svojim delovanjem, a tedaj mu domače narodno podjetje odreče udeležbo, na katero se je gotovostjo računalo.

Razmere v Zadru. Splitski »Zivot« poroča iz Zadra: Jugoslovenci so se v veliki večini izselili, kar jih je pa ostalo, morajo molčati in čakati. Fašisti in republikanci so politično najbolje organizirani ter so do zadnjega časa nastopali kot zavezniki. Pred kratkim pa so se spili, ker je neki republikanec v gostilni izzval italijanskega oficirja, nakar je prišlo do ostrega spopada. Napaden oficir je celo kričal: Da smo vedli, da so tudi v Zadru republikanci, bi pustili mesto Jugoslaviji. Pod Avstrijo ste molčali, ker ste se bali batin. Italijanski batin še ne poznate, toda kmalu jih boste spoznali! Republikanec so seveda aretirali, fašisti pa so še isti dan udri v republikanski klub, kjer so vse razbili in uničili. Nato so napravili po mestu obhod in so vsakega, o katerem so mislili, da je republikanec, neusmiljeno pretepli. Ker se republikanci in fašisti niso mogli več pomiriti, je civilni komisar razpustil republikanski »Circolo di cultura Giuseppe Mazzini« in »Fascio di Combattimento« z motivacijo, da so prekomerili polje svojega delovanja. Fašisti napadajo sedaj vlado v listu »Adriatico«, kjer piše tudi republikanski kanonik Ballarín: Zara non avrà più pace!

Stanovanje

event. s hrano išče gospod. Ponudbe pod »Gospod 8370« na upravo Sloven. Naroda.

Sprejme se za takoj

boljša gostilna ali restavracija v mestu ali v večjem kraju na deželi v najem. Pismene ponudbe pod »V najem 8360« na upravo Sl. Naroda.

Mlad prodajalec

išče službo mešane stroke kot samostojni vodja trgovine ali pa kot pomočnik, zmožen sloven. in nemškega jezika. Išče takojšno trajno namestitev. Pismo pod »P. F.«, Celje, pošto ležeče.

Mlad fant

15 let star, močan, zdrav, priden in pošten, z dobrim šolskim spričevalom, ima veselje do učenja kot ključavnikar. Naslov pove uprava Sl. Naroda.

Dr. Fran Virant

asistent: dermatolog. oddelka splošne bolezni

ordinira zopet redno od 2.—3. za kožne in spolne bolezni.

LJUBLJANA, Miklošičeva sta 18—II. (na vogalu Sodni ulice).

Pevovodja

se išče za že obstoječi mešani pevski zbor, 20 minut od središča mesta. Utmjena pojasnila poda uprava Slov. Naroda.

Sprejme se v najem

ali kupi mesarjico, če mogoče z gostilno. Ponudbe pod »Mesarja 8341« na upravo Slov. Naroda.

Tajnika

neko grafično se sprejme. Pogoj: popolno znanje s ovesčine in di. voljno nemščine ter oboje srenografije. Ponudbe pod »Grafična 8381« na upravnitvo Slov. Naroda.

Dva čevljarstva pomočnika

se sprejmeta. Štefan Čandlo, če lijar, Selca pri Škofji Loki.

Urarskega pomočnika

ako mogoče Sokola-velovad. sprejme proti dobri plači Janko Jazbec, urar v Bakru, Primorje

Gospod čna

inteligentna, trgov. izb. azena govori slovensko, hrvaško, francosko in nemško, znanje iz knjigovodstva in strojev. Išče primerne službe za takoj. Poni dbe pod »Intelligencia 8357« na upravnitvo Slov. Naroda.

Proda se

črešnjeva oprava, politirana, s psiho. hrastove masivne oprave z modro. kompletno, otomana ter kuhinjske oprave no zelo nizki ceni pri Ivan Andolico, Gosposveška cesta 13, Kolizej, pritličje 38. vrata.

Primerne službe išče

mlad bančni uradnik z večletno bančno prakso, popolnoma vešč slovenščine, italij. in nemščine, sedaj biagiarnik pri večjem bančnem zavodu. Eventuelne ponudbe pod »Bančni uradnik 8358« na upravnitvo Slov. Naroda.

Dobra gospodinja - kuharica

išče mesta h kakemu gospodu ali g. spe. Pogoj: jako ugodni. Ponudbe pod »Zau no« pošto ležeče glavna pošta Ljubljana.

Amerikanci, pozor!

V industrijskem kraju je na prodaj poslopje z majhnim posestvom, v katerem se nahaja dobro vpeljana gostilna. Proja se z vsem gostilniški inventarjem. Prednost imajo oni, ki zamenjajo s stanovanjem v Ljubljani. Naslov pove utr. Slov. Naroda.

Na fino, tečno hrano

se sprejmejo 4 gospodje. Naslov pove uprava Slov. Naroda.

Ženitna ponudba!

Lastnica večjega posestva, žage in lesne trgovine, z 49 leti, želi znanja v svob. žentive s primernim gospodom. Ponudbe pod »Žaga 8364« na upravo Slov. Naroda.

Sobo

s posebnim vhodom ali pa tudi ne, v središču mesta, se išče za takoj. Plača se, če ugaja, vsaka cena. Dopisi pod »Stalna soba na Aloma Company d. z o. z., Ljubljana, Kongresni trg 3.

Prvovrstne vlagatke

in d. kleta za druga tiskarska dela, ter vajenec s šolsko izobrazbo se sprejme. — Istot. m se sprejme vajenec primerne n. obz. za preiskarja. Črnažar & drug, litografski zavod, Ljubljana, Cesta na južno železnico.



1 škatola K 35—

Najboljša hrana za dojenčke!

Zelo olajkuje sredstvo za bole na železcu, rekonvalescenti in osebno za premalo hranjena ter v obče slabe osebe vsake starosti.

DOBI SE POVŠOD.

Tovarna kemičnih predmetov hrane

„SALUBRA“ D. D. ZAGREB

Boskovska ul. 23. telefon 7-91.

Tovarna: NOVA GRADIŠKA.

Diamalt

Pozor, pekarji! „DIAMALT“ tvornice Hauser & Sobotka, Dunaj - Stadlau v predvojni kakovosti se dobi zopet pri glavnem zastopstvu za Jugoslavijo: Edward Dužanec, Zagreb, Skladništvo Strossmayerova ul. 10.

Koniske odeje

in fine volnene odeje v največji izbiri po tovarniških cenah pri M. Bauer, Zagreb

ilica 39.

Tekstilno blago na debelo. Odeje za zorce pošiljam brzoovozno na ogled.

Samo za preprodajalce.

Vodovodne cevi

precinkane, išče v nakup Ed. Suppanz, Pristava.

Tajnika

za popoldanske ure rabi Zadruga tesarskih mojstrov za Slovenijo v Ljubljani. Plača po dogovoru. Zglasiti se je pri F. Ravnikar, Ljubljana, Linhartova ul. 25.

Mast

za čevlje, terpentinsko kremo Mirila, Jurjevo, Kebrin, Dilber, voščeno, Cipulin ličilo, modrilno esenco, plavilo, Sidiol St. 4, strojno olje in fine sveče nudi v najnižjih cenah Oswald Dobelo, Ljubljana, Sv. Jakoba trg 9.

Papirnaté vrečice

Družnisko in Blaznikovo pratiko, pisalni kancelijski, konceptni trgovski, gladilni in stekleni papir ter razne razglednice priporoča

Oswald Dobelo, Ljubljana, Sv. Jakoba trg št. 9.

Triglav trgovsko in komisijsko d. d.

SARAJEVO, Aleksandrova ulica, prevzame zastopstvo in glavno zalogo za celo Bosno in Hercegovino, za sledeče predmete: Prima bohinjski sir, surove in čajno maslo. Cenjene ponudbe na zgornji naslov.

Večje industrijsko podjetje v prijaznem kraju na deželi usnjarske stroke

išče dva samostojna knjigovodja

ter obenem korespondenta, zmožna slovenščine, nemščine, po možnosti tudi srbohrvaščine. Za stanovanje je preskrbljeno. Reflektira se samo na resne in dobre moči. Plača po dogovoru, mesto trajno. Sprejmejo se tudi za to delo event. samostojne ženske moči. Ponudbe s sliko, prepisi spričeval in referencami naj se pošljejo pod šifro »200—8369« na upravo Slov. Nar.

Izka mestna bralnica na prejš. štajerskem sprejme za stalno takoj ali za pozneje

tajnika

ki je popolnoma izvežban v samostojnem knjigovodstvu, korespondenci in v bilancah. Plača od XI—IX plačilnega razreda drž. uradnikov z dokladami vred po dogovoru. Stanovanje je event. brezplačno na razpolago. Ponudbe pod »Hranilnica 8346« na upravnitvo Slov. Naroda.

Franc Zesser

posestnik, trgovec, načelnik mestnega zastopa in župan v Krškem

v ponedeljek 21. t. m. ob 4. zjutraj po dolgi, mukopolni bolezni v 56. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v sredo 23. t. m. ob 4. popoldne iz hiše žalosti na mestno pokopališče v Krškem.

Sv. maše za dušnice se bodo brale v vseh krških cerkvah.

V Krškem, dne 21. novembra 1921.

Žalujejo ostali.

Franc Zesser

trgovec in posestnik v Krškem

danes po kratki mučni bolezni v Gospodu zaspal.

Blagopokojniku trajen spomin!

Županstvo v Krškem, dne 21. nov. 1921.

Marija Lazar roj. Male

profesorjeva vdova

danes ob 14. uri po dolgi mučni bolezni, previdna s sv. zakramenti v starosti dobi 58 let mirno in udano v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage pokojnice se vrši v sredo dne 23. t. m. ob 10. uri iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše za dušnice se bodo brale v dekanijski cerkvi v Škalah.

Škale, dne 20. novembra 1921.

Mara Pokeržnik roj. Lazar, Milena Pavletig roj. Lazar, hčerki — Ferdo Pokeržnik, nadčistilj, Ivo Pavletig, inženier, zeta. — Uroš, Bruno, Norma, vnuki.

Zahvala.

Povodom smrti ljubljeneega dobrega soproga oziroma očeta, gospoda

Karola Mehora

poštnege uradnika

izrekam v svojem in svojih otrok imenu najtoplejšo zahvalo gospe in gospodu Fajdiga, ki sta mi v najbridkejših urah zvesto stala na strani, g. dr. Jamarju za njegov požrtvovalen trud, pevskemu zboru za galjive žalostinke in vsem njegovim gg. predstojnikom, tovarišem, sorodnikom, prijateljem in znancem za obilno udeležbo na pokojnikovi zadnji poti in za izkazano sožalje in sočutje.

Ljubljana, 22. novembra 1921.

Žalujejo soproga Marica Mehora roj. Helmih.

Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega sočutja, ki so nam bili izraženi ob nenadomestljivi izgubi naše srčno ljubljene dobre soproge, matere, stare matere in tašče, gospe

Doroteje Simončič

se tem potom najtopleje zahvaljujemo.

Posebno zahvalo smo dolžni pevskemu društvu »Ljubljanski Zvon« za krasno petje, dalje vsem darovalcem vencev in cvetja kakor tudi vsem, ki so jo spremlili na zadnji poti. Bog plačaj!

V Ljubljani, dne 21. novembra 1921.

Žalujejo ostali.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA**Podružnice:**

Split, Trst, Sarajevo, Gorica, Celje, Maribor, Ptuj, Brežice.

LJUBLJANA - STRITARJEVA ULICA 2.

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Prodaja srečke razredne loterije.

Telef. štev. 261 in 413.

Brzjavni naslov: »Banka«, Ljubljana.

Delniška glavnica

K 50,000.000.

Rezervni zakladi

K 45,000.000